

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK
JUTRA

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Tel. uredn. 2440, uprave 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 14. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase sprejema tudi oglašni oddelek »Jutra« v Ljubljani / Poštni ček. rač. št. 11.409

Ferd: Lewis

V času, ko je Evropa pod vtisom raznih diplomatskih in vojnih trenj, se zanimanje evropske javnosti prav malo prenaša na novi svet, kjer se pravkar odigrava grandiozna borba med delom in kapitalom.

Sodobna Amerika stoji v znamenju neprekinjenega trenja med zastopniki kapitala in dela. Tu imamo na eni strani visoko razvito industrijo, na drugi pa močne organizatorične delavske organizacije. Trenje med obema je stalno v ospredju ameriškega javnega življenja. Prezident Združenih držav ameriških g. Roosevelt si stalno prizadeva, da bi omilil to trenje in je bil zadnje dni v ameriškem parlamentu izglasovan poseben zakon, »Wagnerjev akt«, ki določa delavske mezde in okvir socialne zaščite. Po sedanjih dogodkih pa ni ta zakon najmanj omilil napetosti med kapitalom in delom, kakor so morda pričakovali.

Med avtomobilskim kraljem Fordom in predstavnikom združenih delavskih organizacij C. I. O. Johnom Lewison se namreč vse bolj zaostruje borba, ki je zavezala že take oblike, kakršnih ameriška javnost prav gofovo ni pričakovala. Henry Ford je namreč že nekaj dni pred sprejetjem novega zakona kategorično odklonil pogajanja s katerokoli delavsko organizacijo. Wagnerjev akt pa je na višino plač vendarle vplival, tako da je bil Ford primoran, povežati plače tudi svojem delavstvu. Nedvomno je v tem vzrok, da je v svojih tvornicah oskrbel vse obrambne ukrepe, tako da bo kljub eventualnim nemirnim ostal vendarle gospodar v svoji hiši. Nove določbe, ki jih predpisuje ta »Wagnerjev akt«, so bile pri meni že zdavna v veljavi pravi danje Ford. Glede svojega delavstva zatrjuje Ford, da so njegovi delavci sicer lahko organizirani, da pa ne bodo imeli od tega prav nobenih koristi. Iz teh izjav posnemajo ameriške delavske organizacije neko svojevrstno zakrknjenost velikega tovarnarja napram delavstvu.

V Washingtonu, to je glavnem taboru delav. voditelja Lewisa, vlada veliko večja umerenost. Lewis pravi: »Imam neomajno zaupanje v inteligenco ameriškega delavca. Ako bi tega zaupanja ne imel, tedaj bi izgubil tudi vero v demokracijo.« John Lewis zahteva, kakor Roosevelt, demokracijo novega tipa, novo demokracijo na najširši podlagi, on razvija svoje misli sledeče: »Roosevelt ni za delavstvo ideal, vendar smo ga pri zadnjih volitvah podprli z našimi glasovi in ga bomo podpirali tudi vnaprej, ker se z njim v marsičem strinjamo. Kar se pa Forda tiče, se bomo odločno borili proti njemu. Ford je odporen in se bo najbrže še mnogo časa upiral prihajajoči demokraciji, toda tudi njegov odpor bomo prej ko slej strli. Ford je podoben violini, ki se prilagodi vsaki melodiji. Istotako bo s Fordom, ko bo spoznal, da je premagan. Do nasilnih dejanj ne bo prišlo, če jih sam ne bo izzval.«

Iz teh izjav glavnega vodje ameriškega delavskega pokreta lahko povzamemo, da vidi delavske organizacije v Fordu svojega največjega in najnevarnejšega nasprotnika. Ford je namreč edini izmed vseh ameriških tovarnarjev, ki so ostali gospodarji v svoji hiši. Ford ni pristopen za nobene razgovore in ni moč goče nanj vplivati. Njegov molk pa kaže, da se pripravlja na borbo. Obstaja celo možnost, da bo Ford povežal plače svojim delavcem in to v višji izmeri, kakor so predvidene po novi uredbi. S tem hoče Ford pokazati javnosti, da lahko napravi za svoje delavstvo več nego vse

Dr. Benešovo bratislavsko oznanilo: novi humanizem XX. stoletja

BRATISLAVA, 23. aprila. Ob priliki slovesne promocije prezidenta dr. Beneša za častnega doktorja prava bratislavske Komenskoyeve univerze, je imel dr. Beneš pomemben promocijski govor, v katerem je dejal, da je izhod iz sedanje krize samo v novem humanizmu XX. stoletja. Ta humanizem se bo razlikoval od onega v preteklem stoletju po celi vrsti novih dejstev. Gre za to, da se stari humanizem in stara liberalna demokracija, ki sta izšla iz francoske revolucije, prilagodila novim potrebam in da se ustvari demokracija novega kova, ki bo upoštevala posledice, ki potekajo iz svetovne vojne in iz izkušnje uspešnih in brodolomnih demokracij. — Zmagala bo samo linija evolucijske demokracije.

Avstrijska nemški sporazum: metva čeka na papirju

PARIZ, 23. aprila. Havas poroča: Današnji listi se pečajo z diplomatsko aktivnostjo v Srednji Evropi. »Echo de Paris« ne verjame, da bi utegnili priti v najbližnji bodočnosti do spornih vprašanj med Nemčijo in Italijo radi Avstrije. — Nemško avstrijski sporazum se more po mnenju tega lista že sedaj smatrati kot mrtva črka na papirju. Toda medtem je narodno socialistična propaganda v Avstriji še vnaprej zelo aktivna. Kar se Italije tiče, je ona privzela mišljenje glede nekaterih namer avstrijskega zveznega kancelarja dr. Schuschnigga, ni pa baš preveč odločno razpoložena, da brani avstrijsko neodvisnost. Zdi se, da obstoja med Nemčijo in Italijo tajni sporazum glede izbegavanja vseh morebitnih trenj. »Excelsior« pravi med drugim, da nista niti Pešta niti Dunaj navdušena za poslednje diplomatske poteze Italije, četudi tega nezadovoljstva ne izražata. — »L' Peuple« izraža mišljenje, da sta si Mussolini in Hitler razdelila zone diplomatske aktivnosti ter da je Nemčiji priznana prvenstvo diplomatske aktivnosti v Podonavju, dočim hoče Mussolini posvetiti svojo pozornost sredozemske-

mu vprašanju. Potemtakem se ni nadejati nikakršnih resnejših rezultatov sestanka avstrijskega zveznega kancelarja Schuschnigga in Mussolinija. Šele, ko bo dr. Schuschniggov položaj vse težji in težji, bo zadeva postala vse zanimivejša, kar pa zaenkrat ni.

Zakaj Benetke in ne Rim

BENETKE, 23. aprila. V zvezi z beneškim sestankom se doznava, da se zamišlja sodelovanje z Malo antanto tako, da bi se na podlagi italijansko jugoslovenske pogodbe doseglo gosp. in kulturno zblizanje med Beogradom in Pešto na eni strani ter Dunajem in Prago na drugi strani. Zelo zanimivi so tudi komentariji, ki se čujejo glede tega, zakaj se sestank vrši v Benetkah in ne v Rimu. Če bi bil namreč v Rimu, bi moral Schuschnigg obiskati papeža, kar pa bi v nemških krogih smatrali kot demonstracijo proti Nemčiji, ki je v konfliktu s papežem. Radi tega je Mussolini šel v tem oziru Nemčiji na roko in se je odločil za Benetke. Pravijo, da konflikt med Nemčijo in Vatikanom najbolj ogroža os Rim - Berlin.

689.000 f. š. za kronanjske svečanosti

LONDON, 23. aprila. DNB poroča: Državni tajnik finančnega ministra Colville je izjavil v spodnji zbornici, da so pred-

videni celokupni izdatki za kronanjske slovesnosti, ki se bodo plačale iz državne blagajne, na 689.000 funtov šterlingov.

Britanska vlada svaci Valencija in Bugos pred stupenimi plini

LONDON, 23. aprila. Reuter poroča: Britanska vlada je opozorila valencijsko vlado in generala Franca na grozne posledice uporabe strupenih plinov. To je storila britanska vlada, četudi nima do-

slej nikakšnega dokaza, da se v Španiji uporablja v borbah strupeni plin. Valencijska vlada je že odgovorila na to noto britanske vlade, dočim Francovega odgovora še ni.

Kako si hoče Franco pomagati iz nevednežnega položaja

LONDON, 23. aprila. »United Press« poroča s francoske meje, da je vojaški in politični položaj generala Franca zelo težak in skoro nevdržan. Vojaški položaj namerava Franco rešiti na ta način,

da postavi centralno vojno vodstvo, spor med monarhisti in fašisti pa tako, da uvede monarhijo, ki naj se opre na diktaturo po vzoru Prima de Riviere. V tem pravcu se pričakujejo odločilni dogodki.

organizacije. Istočasno pa se vneta pripravljajo za borbo. V Fordovih tvornicah se polnijo zaloge s plinskimi bombami za soljenje in z drugim obrambnim materialom. Svoje tvorniške objekte, je ogradil s težkimi železnimi ograjami, v katere lahko spusti po mili volji električni tok. Tvornice straži nad 500 oboroženih čuvarjev. Razumljivo je, da tudi Lewis ne opazuje teh priprav s prekrižanimi rokami. Njegovi zaupniki so stalno na delu. Nad Fordovimi tvornicami krožijo delavska letala, ki imajo na spodnjem delu

pritrjene velike zvočnike, iz katerih navdušujejo Fordove delavce za borbo.

Položaj se vedno zaostruje; kakor da bi bila vojna med obema skupinama že napovedana, John Lewis je napovedal Fordu vojno, Ford Lewisu. Kdo bo zmagal: delo ali kapital? Delavski vodje pravijo: če ne pojde drugače, bomo dvignili Forda in vse tovarnarje z ekrazitom v zrak. Kakšen bo izid te srdite borbe med ameriškim delavstvom in tovarnarji, pred vsem s Fordom, bo pokazala bližnja bodočnost.

Politična obzrevje

Peter Živković v Šumadiji

Iz vzhodne Srbije je prispel v Šumadijo predsednik JNS Peter Živković. Bil je v Topoli in Arandjelovcu, kjer so se zbrali delegati strankinih organizacij iz oraškega sreza. Poleg glavnih govornikov P. Živkovića in J. Banjanima ter drugih govornikov je govoril tudi narodni poslanec Karlo Kovačević o odnošajih med Hrvatji in Srbi. Tudi so se obravnavala pereča vprašanja kmečke razdolžitve in gospodarskega ter socialnega značaja.

Madžarska manjšina in Stojadinovića vlada

Kakor piše subotičko »Naše slovo« je bila v Subotici konferenca madžarske narodne manjšine, ki ji je prisostvovalo okoli 300 delegatov. Glavni govornik je bil dr. Štefan Szöllösy, odvetnik v Subotici. Priznalno je izjavil, da je vlada dr. Stojadinovića ona, ki je Madžarom vrnila politične svoboščine, katere so jim odvzeli prejšnji režimi in da morejo tako Madžari svobodno delovati v političnem življenju, radi česar podpirajo politiko JRŽ. Ob koncu svojih izjavianj se je dr. Szöllösy dr. Stojadinoviću iskreno zahvalil.

Špionaža

Državno sodišče za zaščito države je obsodilo Andreja Kolovića, elektrotehniko iz Sombora, na 15 let robjne in trajno izgubo državljanjskih pravic radi špionaže v prid neke tuje države.

Pogrebne parade

Pod tem naslovom priobčuje »Samouprava«, osrednje glasilo Jugoslovenske radikalne zajednice: »V soboto je bil pogreb ubitega dijaka Krsta Ljubičića. Tudi je bil žalosten slučaj, da je Hrvat ubil Hrvata in da sta bila oba levičarski usmerjena. Po poročilu »Politike« je bilo pri pogrebu preko 5000 ljudi, po »Obzoru« pa okoli tri tisoč ljudi, dočim je bilo po »Hrvatski straži« največ 1700 udeležencev in to skupno s samostalci, ženami in deco. Govorili so trije samostalski prvaki. Zdi se, da ni Mačkova stranka demonstrativno sodelovala pri pogrebu ter so energično demantirali dr. Mačkov podpis na proglasu, s katerim so pozvali prebivalstvo, da prisostvuje pogrebu. Torej zopet parada kakor v Splitu ob priliki pogreba pok. fra Delića. Toda ob tej paradji se je pokazala nesložnost v koaliciji SD ter »utihotapljanje ekstremnih elementov v naše stranke«. Samouprava pristavlja: Kolike so razlike med pogrebom nepozabnega Djura Šurmina in teh Ljubičićev in fra Delićev, katerih imen ni nikdo slišal pred njuno smrtjo, na drugi strani pa Šurminovo ime, ki je bilo znano vsakemu Hrvatju in Srbu, vsem Slovencem in kulturnemu svetu. Djura Šurmina je spremljalo do groba 100 ljudi, dočim spremljajo tisoči te neznane žrtve razračunavanja raznih ekstremistov.« Še važnejše kakor te ugotovitve bi bilo proučevanje pravih vzrokov tega čudnega pojava. O tem bomo morda svoječasno točneje in določneje pisali.

Funkcija samostalcev

Vilderjeva »Nova riječ« piše k posvetovanjem izvršil, odbora SDS: »Rezultat teh dvodnevni posvetovanj je v činjenci, da se je v družbi sedemnajstotice iz vseh krajev vsestransko obravnavala sedanja situacija. Vsi člani so obveščeni o težavnosti vprašanj, ki so na dnevnem redu. Ni bilo sprejeto samo

